

temu werschnemu. Bes konza se jeho nada, bes konza won na nas lada slutej horzej luboszu, nochze spomnicz na winu. Wjecjnu kwalbu jemu prajcje, Boje skutki posbjehajcje, cjeszcze jeho wulku smilnosz, dajcje jemu moz a smilnosz.

2. Predn hacj bje czlowek wswjescji, won nas hujom snaesche, we Krystu sa swoje djjecji won nas horje berische. Na nebju schtoj wuladamj, to my krujitu wscho mamy, a schtoj semja pschinesze, to wscho knaschej skluzbi je. Na swjescji je luta swada, wjecjne traje Boja nada, wjecjne lubujmy tez jeho, kaž so skuscha, wosche wscheho.

3. Sweszeloszu pokwatajmy k Botzej temu lubemu, po djjecjazem waschnju rajm jedyn sdruhim luboszu. Saspjewajmy w Bojim meni jako tam cji wuswoleni: swjaty, swjaty, swjaty je Boh ton Knes a wostane. Rosneshm cjesz Boju wschudjom, powedajmy wschitkim ludjom, so kmy tudn na tym swjescji Boje wuswolene djjecji.

4. Wukcje posnacj wprawej wjeri Jesom Krysta sbojnika: nech was lubosz knemu cijeri, won wam budje sa bratra, kwojowanju je won sylny, kroschowanju jara smilny, won was moze sweszelicj, a we kschiju wokschewicj. Wjecjne traje tajka nada, stotrejj Krystus

na was lada, wjecjne nech je kwalba rjana jemu fcjeszi sa-spjewana.

5. Stupcje jeno bes bojoscje knemu, schak won nadny je, won was nidn bes smilnoszje wot so puschejicj nemože, won sej wutrobnje nas žada, a woszewnje na to lada, so by sbojnych cjinila nas krej jeho pschelata. Snam i ze won we prawdoszi cjinicj skub a we smilnoszi, wot neho nas newotcijeri nicjo, my kmy wdbrym mjeri.

6. Krystus je nam swoju nadu njetko sjewit do volje, a won dawa sam nam radu, so by wscho, schtoj shubene, knemu rucije pschikwatalo, a sa nadu nadu brało; schtuj je lacjny na duschi, teho Krystus napowi. Tajka nada nepschestane, stotrejj sbojnosz nam pschipane, wona pomha kwezeloszi po tej rjeschnej wobcjejnoszi.

7. Ach da daj sej, Kryscje, lubicj nasche sklowa djakomne: nedaj so nam nidn shobicj. Twoje wulke dobroty dyrbi jinu nascha duscha kwalbu rosniesz, kaž so skuscha, tam, djej budje spjowane Halleluja wesele. Cjescje Boha woszokeho, kwalmy njetk a pschezo jeho. Djak bydž Bohu do wjecjnoszje, wostajmy so besbojnoszje!

P.

B